

Hátsó marketing

*Barátaimnak,
Benes Józsefnek és Baráth Ferencnek;
sorok-sorsok – kinek-kinek*

Kőfalra ragasztott plakát hát
lapja rajzolja ki az arcát
Ha egy arc egyáltalán kirajz
olható Valaki megvette
az örök ruháját És most így
Meztelen állnak a bejárat
nál mint próbababák Pókháló
ba gabalyodott az ősz Kizár
ja magát magából a világ

Amit kellett azt *át* kellett és
idegen lett és örökre más
A plakát háta mögött van egy
másik plakát Éppen akkora
mint a kőfal letakart része
Fordítva fölragasztott plakát
néz farkasszemet a kőfal arc
ával Csak ketten látják egymást
A kétféle undor összeér

A plakátot régen ragasztott
a kőfalra egy kertésznadrág
os részeg Akkorra már meghalt

a jobbik rész benne A világ
ból a semmi láttatása le
het az egyetlen tisztességes
mód Meghalt És hanyatt feküdt Két
kő beszél De nem érdekel sen
kit Lehet hogy halott kövek hal

ott beszéde ez De lehet hogy
halott kövek hallgatják élő
két kő dialógusát A Meg
nevezhetetlen hallgatása
ez Üres lap sohasem üres
A papír emlékezik s minden
visszatér amit elfejte
ni akart Már megalázott any
ag Embrióvá kuporodik

Az arcra visszatérve lehet
ne akár mint pihegő állat
és mégsem lehet Elszabadult
sál kék hullámaiban tér ki
a megragadhatóság elől
A kő hallgat Hallgat a kövön
a plakát A fölismerhető
egyben megragadható S úgy mint

védtelen Rosszul őrizték a
testet A test lélek nélkül is
őrizhető pedig A részeg
ember többet tudott a kertész
nadrágjában a lélekről mint
a szakállas tekintélyes tud
ósok Az arc letakarva él
ő A látható arc csak maszk A
lélek a réseken elillan

Bal lábára sántítva indul
a délutáni fényverésben
és mégsem érinti meg az arc

át pedig időben odaér
Nem tudja még csak nem is sejti
hová nyílik a tekintet Szem
be fordulva nem tud háttal áll
ni Pedig ez lehet az egyet
len érvényes gesztusa a meg

ismerésnek Nem érdeklik a
titkok Amíg odaadja mag
át addig érvényes a létez
ése Amíg a kőhöz fordul
Új beszéd módok izgatják fel
Ahogy a fordított plakátban
a megismerés a léthez for
dulva talán vagy lehet Úgy sem

Az örök ruhája kidobva
a trágyadombra A szögek még
vértől csepegvé a járdaszél
re vetve A plakát előtt áll
Nem jut hozzá az arcához A
kő minden lenyomatot megőr
iz Nem ismeri a köveket
Reszketve megváltásért nyúl Hang
jára megrepednek a tükrök